

Avaleht>Perekonnaasjad ja pärimine>Seaduslik lastega välismaale suundumine või sinna elama asumine

Tsiviilõiguse valdkonnas jätkuvad ELi õiguse kohaselt need pooleliolevaid menetlused, mis on algatatud enne üleminekuperioodi lõppu. Vastastikusel kokkuleppel Ühendkuningriigiga hoiab e-õiguskeskkonna portaal Ühendkuningriigiga seotud asjakohast teavet oma portaalis kuni 2022. aasta lõpuni.

Seaduslik lastega välismaale suundumine või sinna elama asumine**Inglismaa ja Wales****1 Millistel asjaoludel võib üks lapsevanem viia lapse seaduslikult teise riiki, ilma et tal oleks selleks teise lapsevanema nõusolek?**

Inglismaa ja Walesi seadustes on ette nähtud lapse Ühendkuningriigist seadusliku äraviimise kord. Lapse suhtluskorra määrus on kohtu määrus, millega määratakse kindlaks, kelle juures laps peaks elama või kellega aega veetma. 1989. aasta lastekaitseaduse artikli 13 lõige 2 võimaldab isikul, kelle kasuks on tehtud lapse suhtluskorra määrus (mida nimetati varem nii elukohta käsitlevaks kui ka suhtlusõiguse määruks), viia laps Ühendkuningriigist ära (näiteks puhkusele) kuni üheks kuuks.

See on kooskõlas 1984. aasta lapseröövi käsitleva seaduse artikli 1 lõikega 4, milles on sätestatud, et isik ei pane last Ühendkuningriigist ära viies või saates toime kuritegu, kui ta on isik, kellel on kehtiv lapse suhtluskorra määrus, ja kui laps viiakse riigist ära kuni üheks kuuks.

Kehtiva lapse suhtluskorra määru puudumise korral võib vanemliku ainuvastutusega vanem viia lapse ilma teise vanema loata seaduslikult Ühendkuningriigist ära. Teine vanem, kellel vanemlikku vastutust ei ole, võib takistada lapse väljaviimist riigi jurisdiktsiooni alt, pöördudes Inglismaa ja Walesi kohtute poole, et need annaksid teatavate tegude keelamise määru. Ta võib kohtusse pöörduda ka vanemliku vastutusega seotud kohtumääru taotlemiseks. Vanemlik vastutus on määratletud 1989. aasta lastekaitseaduse artikli 3 lõikes 1.

2 Millistel asjaoludel on teise lapsevanema nõusolek vajalik, et viia laps teise riiki?

1989. aasta lastekaitseaduse artiklis 13 on ette nähtud, et kui lapse suhtes kehtib lapse suhtluskorra määrus, ei tohi keegi last ilma kõigi vanemliku vastutusega isikute kirjaliku nõusolekuta või kohtu loata Ühendkuningriigist ära viia.

Lisaks on 1984. aasta lapseröövi käsitleva seaduse artiklis 1 sätestatud, et vanem (ja muud konkreetsed isikud, kelle hulka kuulub ka isik, kes on lapse eestkostja, isik, kelle kasuks on tehtud lapse suhtluskorra määrus, või isik, kelle juures laps elab) paneb toime kuriteo (lapseröövi), kui ta viib või saadab lapse Ühendkuningriigist välja ilma vastava nõusolekuta (see tähendab ilma lapse ema ja lapse isa nõusolekuta, kui tal on vanemlik vastutus, või ilma teiste eespool nimetatud inimeste nõusolekuta).

Kui kehtiv suhtluskorra määrus puudub, kuid vanemlik vastutus lapse eest on rohkem kui ühel isikul, ei lubata ühelgi isikul, kellel on selle lapse eest vanemlik vastutus, viia last Ühendkuningriigist ära ilma teiste vanemliku vastutusega isikute nõusoleku või kohtu loata.

3 Kuidas saab lapse viia seaduslikult teise riiki siis, kui teine lapsevanem selleks oma nõusolekut ei anna, kuid lapse teise riiki viimine on vajalik?

Vanemal, kellel on lapse suhtes suhtluskorra määrus ja kes soovib last Ühendkuningriigist püsivalt ära viia, on õigus lapsega ilma kohtu sekkumiseta seaduslikult ümber asuda, kui tal on teise vanemliku vastutusega vanema või teise vanemliku vastutusega isiku kirjalik nõusolek. Kui nõusolekust keeldutakse, tuleb lapse Inglismaalt ja Walesist püsiva äraviimise loa saamiseks esitada taotlus kohtule (1989. aasta lastekaitseaduse artikli 13 lõige 1). Kehtiva suhtluskorra määru puudumise korral peab isik, kellel on lapse eest vanemlik vastutus ja kes soovib last Ühendkuningriigist püsivalt ära viia, taotlema kohtult luba, kui teised vanemliku vastutusega isikud on nõusoleku andmisest keeldunud.

Inglismaal ja Walesis on rahvusvahelise ümberasumise juhtumite korral esmatähtis kaalutlus ja otsustav tegur alati lapse heaolu. Perekonnaasjade kohtutes töötavad kohtunikud võtavad enne sõltumatu kohtuotsuse tegemist arvesse kogu teabe, mis on neil konkreetse juhtumi kohta olemas. Nad püüavad ennekõike teha otsuseid, mis on asjaomase lapse parimates huvides. Lapse heaolu on selliste juhtumite lahendamisel alati kohtu esmane kaalutlus. 1989. aasta lastekaitseaduses on ette nähtud seadusjärgne kaitse laste heaolu tagamiseks Inglismaalt ja Walesist ümberasumise korral.

4 Kas ajutise äraviimise (nt puhkus, ravi) ja püsiva äraviimise korral kohaldatakse samu eeskirju? Võimaluse korral esitage asjaomased nõusoleku vormid.

Vastuses esimesele küsimusele on kirjeldatud sätteid, mis kehtivad juhul, kui laps viiakse Ühendkuningriigist seaduslikult ära kuni üheks kuuks. Isikul, kellel on lapse suhtes suhtluskorra määrus, on õigus viia laps välismaale kuni üheks kuuks, mistõttu ei vaja ta lapse puhkusele viimiseks teise vanema luba.

Viimati uuendatud: 10/08/2021

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.